

ارائه الگویی با هدف اولویت‌بندی معابر شهری جهت انجام اقدامات آرام سازی ترافیک

کامران رحیمی، کارشناس ارشد راه و ترابری و پژوهشگر پژوهشکده حمل و نقل طراحان پارسه
بابک میربهاء، دانشجوی دکتری راه و ترابری دانشگاه تربیت مدرس و پژوهشگر پژوهشکده حمل و نقل
طراحان پارسه

kami_rahimi@yahoo.com ،021-88035323

bmirbaha@gmail.com ،021-88035323

چکیده

از بین عوامل مسبب سوانح ترافیکی شدید، سرعت مهمترین عامل شناخته شده می‌باشد. آرام‌سازی ترافیک یکی از اقدامات مهندسی محسوب می‌شود که می‌تواند با صرف هزینه‌ای نه چندان بالا باعث کاهش قابل توجه سرعت وسایل نقلیه شده و در نتیجه در کاهش نرخ تصادفات و تلفات ناشی از آنان تأثیری مشخص بر جای گذارد. در این راستا، همواره این سوال مطرح بوده که اولویت آرام‌سازی معابر با توجه به پارامترهای مختلف هندسی، ترافیکی و همچنین رده‌بندی معبر به چه صورتی باشد. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی نسبت به شناسایی پارامترهای موثر بر اولویت‌بندی معابر شهری کشور جهت انجام اقدامات آرام‌سازی اقدام شد و میزان اهمیت هر یک از آنها در تعیین اولویت معبر شناسایی شد. از بین این پارامترها، رده عملکردی راه بیشترین میزان اهمیت را دارا بود و به دنبال آن کاربریهای اطراف معبر و تعداد تصادفات بالاترین امتیاز را کسب نمودند. از بین زیرپارامترها نیز معابر جمع و پخش‌کننده و کاربریهای آموزشی و درمانی مهمترین عوامل موثر بر آرام سازی ترافیک در معابر شناسایی شدند. در انتها الگوی بدست آمده در قالب یک مطالعه موردی نیز مورد بررسی قرار گرفت.

کلید واژه: آرام سازی ترافیک، سرعت، نرخ تصادفات، اقدامات مهندسی